

Дело С-186/06

Комисия на Европейските общности срещу Кралство Испания

„Неизпълнение на задължения от държава-членка —
Директива 79/409/ЕИО — Опазване на дивите птици —
Поливна зона на канала Segarra-Garrigues (Леида)“

Заключение на генералния адвокат г-жа J. Kokott, представено на 26 април
2007 г. . . . . I - 12097
Решение на Съда (втори състав) от 18 декември 2007 г. . . . . I - 12114

Резюме на решението

1. *Иск за неизпълнение — Предмет на спора — Определяне по време на досъдебната процедура*
(член 226 ЕО)

2. *Иск за неизпълнение — Предмет на спора — Определяне по време на досъдебната процедура*
(член 226 ЕО)
3. *Околна среда — Опазване на дивите птици — Директива 79/409 — Специални мерки по опазване*
(член 4, параграф 4 от Директива 79/409 на Съвета и член 6, параграф 2 и член 7 от Директива 92/43 на Съвета)
4. *Околна среда — Опазване на дивите птици — Директива 79/409 — Класифициране като специална защитена зона*
(член 4 от Директива 79/409 на Съвета)
5. *Околна среда — Опазване на дивите птици — Директива 79/409 — Специални мерки по опазване*
(член 4, параграф 4 от Директива 79/409 на Съвета)

1. В рамките на иск по член 226 ЕО изпратеното от Комисията до държавата-членка официално уведомително писмо, а впоследствие и мотивираното становище на тази институция, определят предмета на спора, който не може след това да бъде разширяван. Всъщност възможността засегнатата държава-членка да изложи становище — дори ако тя счита, че не трябва да се възползва от тази възможност — съставлява основополагаща нарочна гаранция, предвидена от Договора, и нейното съблюдаване е съществено изискване относно редовния ход на производството за установяване на неизпълнение на задължения от държава-членка. Следователно мотивираното становище и искът на Комисията трябва да се основават на същите твърдения за нарушения като тези от официалното уведомително писмо, с което започва досъдебната процедура. Ако случаят не е такъв, подобна нередовност не може да се счита за отстранена поради

факта, че държавата-членка ответник е изложила съображения във връзка с мотивираното становище.

Поради това иск за неизпълнение е недопустим, доколкото се основава на твърдения за нарушения, които не се съдържат в официалното уведомително писмо.

(вж. точки 15—17)

2. Мотивираното становище и искът, посочени в член 226 ЕО, трябва да се базират на едни и същи правни основания и мотиви и да излагат твърденията за нарушение последователно и точно, за да могат въпросната държава-членка и Съдът правилно да възприемат обхвата на твърдяното нарушение на общностното право — необходимо условие, за да може съответната държава да упражни ефективно своето право на защита, а Съдът да провери съществуването на твърдяното изпълнение на задължения.

Следователно иск за изпълнение е недопустим по отношение на правно основание, чиито мотиви са променени в сравнение с мотивите, изтъкнати в досъдебната процедура, и който поради това не отговаря на установените изисквания за съгласуваност и точност.

(вж. точки 18, 22 и 23)

3. Член 4, параграф 4, първо изречение от Директива 79/409 относно опазването на дивите птици налага на държавите-членки да вземат подходящи мерки за избягване в специалните защитени зони (СЗЗ) на замърсяването или влошаването на условията

в местообитанията, или всякакво обезпокояване на птиците, доколкото те биха имали значение предвид целите на посочения член.

Държавите-членки трябва да изпълняват задълженията, произтичащи от тази разпоредба, дори когато съответните зони не са класифицирани като СЗЗ, след като е трябвало да бъдат класифицирани като такива.

По отношение на зоните, класифицирани като СЗЗ, член 7 от Директива 92/43 за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна предвижда, че задълженията, произтичащи от член 4, параграф 4, първо изречение от Директива 79/409 се заменят по-конкретно със задълженията, произтичащи от член 6, параграф 2 от Директива 92/43, считано от датата, на която последната започва да се прилага, или от датата на класифицирането съгласно Директива 79/409, ако последната дата е по-късна. Така спрямо зоните, които не са били класифицирани като СЗЗ, въпреки че е трябвало да бъдат класифицирани като такива, продължава да се прилага режимът на член 4, параграф 4, първо изречение от Директива 79/409.

(вж. точки 26—28)

4. Списъкът „Important Bird Areas“ за 1998 г., който съдържа актуализиран списък на важните за опазване на птиците зони в дадена държава-членка, при липса на научни доказателства в подкрепа на противното представлява справочен материал, позволяващ да се прецени дали тази държава-членка е класифицирала като специални защитени зони достатъчно по брой и площ територии с оглед на предоставяне на защита на всички видове птици, изброени в приложение I към Директива 79/409 относно опазването на дивите птици, както и на мигриращите видове, които не са посочени в това приложение.

(вж. точка 30)

5. Държава-членка не изпълнява задължението си по член 4, параграф 4, първо изречение от Директива 79/409 относно опазването на дивите птици, давайки разрешение за широкообхватен проект за напояване като разглеждания, без да вземе подходящи мерки за избягване на забранените увреждания в зоните, за които

се отнася този проект, които зони е трябвало да бъдат класифицирани като специални защитени зони (СЗЗ). В това отношение посоченото задължение съществува още преди да бъде констатирано намаляване на броя на птиците или ясно да бъде установен риск от изчезване на защитен вид.

Тази констатация не може да бъде поставена под въпрос само поради обстоятелството, че посоченият проект е от съществено значение за икономическото и социалното развитие на територията, за която се отнася. В действителност възможността държавите-членки да нанесат значителна вреда на зоните, които е трябвало да бъдат класифицирани като СЗЗ и които са обхванати от режима по член 4, параграф 4, първо изречение от Директива 79/409, при всички положения не може да бъде оправдана с икономически и социални потребности.

(вж. точки 36 и 37)